

RUBRIEKTITEL

TENTOONSTELLING 900 JAAR NORBERTIJNEN Kerk Wolfsdonk, 5-21 november

Van vrijdag 5 tot zondag 21 november kan u elke dag gratis van 13u30 – 16u30 de tentoonstelling '900 jaar norbertijnen' bewonderen in de Sint-Antonius Abtkerk van Wolfsdonk. Op vrijdag 19 november 2021 vindt om 20u ook een finissage van deze tentoonstelling plaats, een feestelijke afsluiter van de rondreis die deze tentoonstelling maakte door het Merodegebied. U kan zich dan verwachten aan een muzikale avond met speeches van de abt van Averbode, Marc Fierens, burgemeester van Aarschot, Gwendolyn Rutten en een receptie. Meer info en mogelijkheid tot inschrijven via www.hetgasthuis.be

De norbertijnen van Averbode en Tongerlo hebben het uitzicht van en het leven in de Merode de voorbije 900 jaar mee bepaald. Zij verleenden zorg en bescherming, creëerden welvaart en bouwden prachtige abdijen, molens en parken. Ook vandaag zijn zij actief en nemen zij een belangrijke rol op in de samenleving.

Een rondreizende tentoonstelling toont het waardevolle verleden van de norbertijnen in de Merode. Deze expo leert over de gebouwen en de architectuur, en duidt de invloed van deze religieuze orde op de eigen streek. De norbertijnen speelden een grote rol in de ontwikkeling van de lokale landbouw en economie. Zij waren en zijn een toevluchtsoord voor bedevaarders en mensen op zoek naar stilte en rust. Kleine anekdotes maken de geschiedenis tastbaar. Een korte film duidt hun leven, werk en relevantie vandaag.

In elke gemeente van de Merode maakt de expo een tussenstop, soms gecombineerd met een lokale heemkundige tentoonstelling of een andere activiteit. Verschillende verenigingen plannen een optreden, kunstevenement of feest gelinkt aan 900 jaar norbertijnen in de Merode.

Het vele norbertijner erfgoed en de prachtige natuur in de Merode is nog het best te ontdekken al wandelend of fietsend. Verschillende tochten gelinkt aan de norbertijnen werden uitgestippeld. Maak van de Merode dit jaar de vakantie in eigen land! Het overzicht van al dit moois is te vinden op: www.norbertijnenindemerode.be

7 november 2021

Tweëndertigste zondag door het jaar

Marcus 12,38-44

Ware vroomheid

Stand en rang zijn van alle tijden. Op de maatschappelijke ladder wordt geduwd en getrokken om altijd maar hogerop te geraken. Hoe hoger je klimt, hoe meer aanzien je geniet. Verdiend of niet, de wet van de jungle lijkt hier wel bepalend.

Daartegenover heb de vele mensen, hele volkeren, die niet mogen mee-eten van de koek. In het evangelie worden ze bedelaars, of weduwen en wezen genoemd. Op wereldschaal zijn het landen en volkeren die in het moeras van een zichzelf-bedienende samenleving steeds dieper wegzinken. Bij velen staat het water al tot boven de lippen.

Verstaan we nu de hevige reactie van Jezus ten overstaan van de geestelijke overheid van zijn tijd? Vooral Schriftgeleerden en Farizeeën moeten het ontgelden. “Luister naar hun woorden, maar kijk toch niet naar hun daden! Zij zijn voortdurend bezig zichzelf op te hemelen. Voor de schone schijn houden ze lange gebedsstonden om God te eren, de schijnheilige. Maar ze vegen hun voeten aan het lot van de kleinen en hulpelozen.”

Als Schriftgeleerden kennen ze wel de theorie maar hun gedrag vertelt iets gans anders. Nog maar een paar zondagen geleden horen we die vrome Farizeeër zo correct Jezus beamen: “Juist Meester, antwoordde Hij aan Jezus, dat heb je terecht gezegd! Er is geen groter gebod dan deze twee: met al je hebben en zijn van God houden, en van je medemens als van jezelf.” “Doe dat dan” had Jezus gezegd, want daarover gaat het.

Je moet een drenkeling geen kopje onder willen duwen, integendeel! Hoe kan je God dienen als je jouw naaste over het hoofd ziet? Dan is je godsdienstigheid niet meer waard dan die vele rijken, die geven van wat ze al te veel hebben. Het deert hen niet. De gift die je in de tempel aan God geeft, mag je niet onttrekken aan het recht van de armste. Kijk dan eerder naar die rechteloze, die God komt eren vanuit haar onvermogen.

Kaïn antwoordde bij de broedermoord op Abel: “moet ‘ik’ dan zorgen voor mijn broer?” God stelt ons bij ieder contact dat we met Hem zoeken, de vraag: “Hoe gaat het met je medemens(en)?” Om Hem te eren moeten we ook de medemens ten volle respecteren. Dát is ware godsdienst.

SACRAMENTEN VOOR DE DRIE GELOOFSGEMEENSCHAPPEN

Voor het vastleggen van sacramenten in onze kerken kan u steeds terecht op www.kerkinaarschot.be (klikken op FORMULIEREN of ‘belangrijke levensmomenten’) of via het zonesecretariaat: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

Doopvieringen

Alle doopvieringen starten om 14u. of om 15u. Doopaanvragen dienen minstens 3 weken op voorhand binnen te zijn. De formulieren staan op de site www.kerkinaarschot.be U kan ze ook onmiddellijk doorzenden naar ni.adams@telenet.be

Huwelijken: Huwelijkskandidaten kunnen hun aanvraag indienen via www.kerkinaarschot.be of het zonesecretariaat.

Uitvaarten: De familie neemt contact op met een begrafenisondernemer. Deze zal de nodige afspraken maken met de lokale verantwoordelijken en priester of diaken.

Ziekensacrament: Men kan hiervoor steeds een beroep doen op priester-op-rust Renaat Van den Berckt (Volkensvoortstraat 35, 3201 Wolfsdonk – 0473/50.43.12)

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

Wat Langdorpse namen van wegen ons vertellen

Deel 1: De doorgangswegen

Kort na de tweede wereldoorlog werd ons in de gemeenteschool verteld dat reeds in de tijd van de Romeinen, dwars doorheen ons 'lang dorp' en latere gemeente, een 'heirbaan' werd aangelegd die van Mechelen naar Keulen liep, dwars door het lange dorp dat onze gemeente was. En fier dat we waren, want elk van ons kende die brede **Oude Mechelsebaan** die bij ons passeerde tussen Aarschot en Testelt. En in onze verbeelding zagen we het heir, of het leger, van Julius Caesar er doorheen trekken. Maar achteraf ontdekten we wel dat niemand exact weet wanneer deze oude weg tot stand is gekomen. Zeker is dat die van oudsher *heirbaan* werd genoemd, een naam die in 1510 volgens de hertog van Brabant enkel mocht gegeven worden aan wegen met een minimale breedte van 40 voet (=11,47 meter). Het was een *tolweg*. A. Peeters schreef in 'Wolfsdonk weleer' uit 1985 'Alle vreemde handelaars hadden alleen op die baan hun commercie en vrije passage met schapen en andere beesten. Ze betaalden daarvoor aan de rentmeesters van de hertog van Aarschot landstol. Zij mochten geen gebruik maken van andere dorpswegen of private wegen, want die waren in handen van andere grondheren die er ook tol konden voor vragen'.

Terwijl er nu langs de snelwegen rust-, eet- en overnachtingsplaatsen aangebracht zijn, waren er vroeger heel wat zogenaamde 'afspanningen' langs de heirbanen. Zo was er In Averbode 'afspanning De Eyck', in Ourodenberg 'het Roodhuis (de Liter) in Gijmel 'de Heibloem' en in Wolfsdonk 'de drie Snelle'. Deze laatste lag wel op enkele honderden meters van de heirbaan, maar had een vrij rechte verbindingsweg die de Steenheugelstraat kruiste en recht op 'de drie Snelle' uitkwam. Eventueel konden reizigers via de Elsleuken en het Diepven de volgende afspanning, 'De Heibloem, bereiken. De rechtstreekse en vrij brede verbinding met de Mechelsebaan bestaat momenteel nog en kreeg als aanduiding 'voetweg 148'.

In tegenstelling met andere gemeenten is in Langdorp de naam 'Oude Mechelsebaan' altijd bewaard gebleven, althans tot aan de Gijmelsesteenweg. Maar na de fusie in 1977 gaf de stad Aarschot de oude naam terug aan het hele traject tussen Testelt en Betekom.

Recht tegenover 'de Snelle' (nu een kampeerhuis) heeft de Elsleukenstraat een zijstraatje met dezelfde naam. En bijna aan het eind hiervan staan twee wegwijzers met een geel plaatje vlak bij elkaar. **Voetweg 148** staat voor de weg die rechtdoor loopt tot in de Mechelsebaan, en **buurtweg 149** met vermelding **Veelscheweg**, die als een bospad naar rechts afslaat.

Twee wegwijzers die elk verwijzen naar één van de twee oude doorgangswegen van Langdorp: de **Oude Mechelsebaan**, en de **Weg van Aarschot naar Veerle**. Deze laatste zou op de wegenkaart van Langdorp als weg nummer 1 vermeld staan bij de 'hoofdaders van Langdorp'. Het was een lange straat die in 1845 verschillende namen had: 'Oude Mechelsebaen (sic), Diepven, Elsleukestraet, Den Roos en Veelschebaen'. In het wetenschappelijk werk van dr. Paul Kempeneers (2011) met als titel 'Langdorp, plaatsnamen en hun geschiedenis' kan je dit vinden op blz. 174.

We geven hierbij een woordje uitleg, want deze tweede doorgangsweg is haast voor iedereen onbekend. En wellicht stellen we ons nu de vraag welke binding er mag geweest zijn tussen het dorp Veerle en de stad Aarschot. Dat er vanuit het Dorp van Wolfsdonk richting Blauberg een straat vertrekt die de naam Veerlestraat draagt, klinkt nog vrij logisch. Toch vroegen veel mensen zich reeds af waarom die naam vanaf de Processieweg al moet veranderd worden in Veelsebaan. Die komt er toch maar bij als een veel smaller en zelfs kronkelend baantje. Dat geeft de indruk dat daar een zijweg plots de hoofdweg naar Blauberg wordt. Iets dergelijks, maar dan in westelijke richting gebeurt ook wanneer die smallere Veelsebaan de Mosvennestraat, ontmoet. Dat is ook een bredere weg die vertrekt aan de grens met Testelt en loopt in de richting van het kruispunt aan de Wolfsdonksesteenweg. En toch wordt aan de samenvloeiing haar naam plots stopgezet en vervangen door 'Veelsebaan'. Wellicht moeten we de redenen zoeken in het respect voor de veel oudere doorgangsweg tussen Aarschot en Veerle. Immers, aan de overkant van de steenweg komen we terecht in de Roos en de andere genoemde onderdelen van 'de weg van Aarschot naar Veerle', Elsleuken, Diepven, Mechelsebaan.

We stellen vast dat er in dit traject, én in dat van de Mechelsebaan, nergens heuvels, rivieren, lopen of grote beken voorkomen tot ze in Ourodenberg Aarschot bereiken. De Herseltse loop is aan de grens van Wolfsdonk met Blauberg, op de weg naar Veerle, eigenlijk nog maar een gracht die geen noemenswaardige hindernis kon zijn. Vooral voor de bewoners van het Dorp van Wolfsdonk was de Veelsebaan dan ook, in alle seizoenen, de meest zekere uitweg uit hun isolement.

Voetgangers en ruiters te paard konden tussen Aarschot en Veerle natuurlijk ook andere wegen en paadjes gebruiken dan de karren en koetsen die voor het vervoer gebruikt werden. Een bewijs hiervan is in de nu verborgen **Veelsche weg**, die van aan veldweg 148 tot aan de Heimolen is te vinden. Nabij veldweg 148 tot in de Molenheidestraat is het een bospaadje. Daar versmelt het met de straat zonder een wegwijzer achter te laten. We volgen de straat tot voorbij de Kiekopstraat en daar vinden we in het bos aan de linkerkant terug het gele plaatje voor weg 148. Het wijst ons het bos in. En wanneer we het volgen komen we uit op een kort stukje asfaltweg met een kleine woonkern in een hoek tegen het zuidelijk deel van de Hertbroomstraat. Hier vinden we Veelseweg als benaming. In het verlengde van de asfaltweg is er zonder aanduiding terug een bospad. We volgen het en komen wat verder, dicht bij de Heimolen, terug uit op Molenheidestraat. Daar staat een laatste maal het gele plaatje. Van aan de Heimolen kan men alle richtingen uit.

Blijft nu nog de vraag hoe deze vrij onbekende doorgangsweg vroeger tot stand is gekomen. Hoe konden de bewoners van Aarschot, Veerle of zelfs Langdorp, daar baat bij hebben?

Een volgende bijdrage over de verbindingswegen van en in Wolfsdonk zal het nut van deze weg nog verduidelijken. Nu willen we even kijken naar een mogelijk economisch belang zowel voor de stad als voor het platteland. Want in de stad was wel van alles te vinden en te kopen, maar meestal moest hiervoor ook van buitenaf heel wat worden aangevoerd. En wie op het platteland iets kon winnen of voortbrengen moest daarvoor een afzetplaats kunnen bereiken. Bepaalde stieren en beroepen waren vooral in de stad te vinden, andere dan weer op het platteland.

Van kindsbeen af heb ik horen zeggen dat het gehucht Heide, waar wij woonden, maar een klein deeltje was van een zeer groot heidegebied waar ook Blauberg en Veerle toe behoorden. In 'Wolfsdonk weleer' zegt auteur A. Peeters dat de Veelse Heide zich tot bij ons uitstreckte. En in 'Langdorp' van Dr. Kempeneers vinden we dat in het jaar 1786 Langdorp 513 bunderen heide had, wat neerkwam op meer dan vier tiende van de totale oppervlakte. Geen wonder dus dat er heel wat kudde schapen konden grazen en dat er in Wolfsdonk ook wolven rondliepen. De jacht op deze beestjes werd toen nog door de gemeente met premies aangemoedigd.

Tot in de 20ste eeuw kon de textielnijverheid wol en katoen niet missen. Engeland was de belangrijkste leverancier van wol. Maar ook bij ons waren er in heidegebieden heel wat schapen te vinden. Terwijl

kleine boeren met wat schapen zich op winteravonden bezighielden met spinnen en weven waren er ook spinsters en wevers in hoofdberoep. De geweven stoffen konden niet ter plaatse blijven maar moesten naar kleermakers in de stad worden gebracht voor verdere verwerking. Daar was de vraag naar afgewerkte producten ook het grootst. Zij zullen zeker ook voor het transport de weg van Veerle naar Aarschot gebruikt hebben. Want of men nu zegt 'de weg van Aarschot naar Veerle' of omgekeerd, het blijft dezelfde, al zal de vervoerde productie en prijsklasse wel wat anders geweest zijn naargelang de richting.

Ook mijn voorouders zullen die weg wel gebruikt hebben. Als spinners en wevers zijn ze rond 1803 in Spagnien komen wonen. Ze hebben zich aangesloten bij de gilde. Dit verklaart waarom de bijnaam van mijn grootvader (1875-1964) Tistke de wever was, al heeft hij zelf dat beroep niet verder uitgeoefend. Hij is barbier geworden en keuterboer. De uitvinding van de weefmachine (voor weefsels van gekamde en zelfs gekleurde wol) is immers voor de kleine zelfstandigen de doodsteek geworden.

Langs de Zenne in Lot, op 10 km van Brussel, bouwde in 1842 de S.A. de Loth 'pour la filature et la fabrication des tissus de laine peignée' een eerste fabriek in België met 150 weefgetouwen. In 1867 waren er al 500 stuks. Voor het spinnen waren er in 1875 10.800 automatische spindels. Er werkten toen 1700 mensen 13 uren per dag en 6 dagen in de week. Maar ook deze gigant heeft het jaar 1960 niet gehaald.

Op school leerden en zongen we destijds volgend bijpassend liedje, waarvan hier de eerste strofe:

*Vier weverkens zag men ter botermarkt gaan,
en de boter die was er zo diere.*

*Zij hadden geen duit haast meer in hunne zak
en ze kochten een pond sa vieren.*

Refrein: Schietspoele, sjerrebekke spoelsa !

Djikkedjakke, kerrekolletjes klits klits.

En ze kochten een pond sa vieren.

Het is een Vlaams volkslied uit de 18de eeuw.

Het refrein is klanknabootsend voor een weefgetouw. Het verwijst zelfs naar het 'schietspoel' dat daarbij werd gebruikt.

De volledige tekst is te vinden op internet onder trefwoorden 'wevers/botermarkt, bij de groep 'Contrarie'.

R.V.

Volgende week: Langdorpse verbindingswegen

PAROCHIAAL NIEUWS

WOLFSDONK

50 JAAR HUWELIJK

Vandaag werden vier Wolfsdonkse koppels in de bloemetjes gezet voor 50 jaar Huwelijk. Dit moest natuurlijk voor de eeuwigheid opgeslagen worden..

Jos Vander Vliet en Maria Steurs brachten de gelukwensen over vanwege Okra Wolfsdonk

Willy Hermans en Lucienne Willems / André Van Steyvoort en Anny Van Ouytsel / Jozef Van Diest en Yvonne Goffin / Lucien Maes en Simonne Luyten

orgel piano
orgel piano
orgel pia
orgel

wie heeft gelEIK ?

Reeds jaar en dag heerst er een **mysterie** in Wolfsdonk: wie heeft de **Dopkesboom** hier geplant? Hoe is die prachtige grote Amerikaanse eik eeuwen geleden hier verzeild geraakt? Wie-o-wie heeft dat nu eigenlijk gedaan?

Met andere woorden: **wie heeft er nu eigenlijk gelEIK?** Wel, in deze voorstelling wordt het mysterie misschien voor eens en voor altijd opgelost....

Wanneer? Zondag 28 november 2021 om 15u
Waar? Sint-Antonius Abt kerk Wolfsdonk
Prijs? Gratis vrije toegang (reservatie via www.hetgasthuis.be)

Deze voorstelling werd gemaakt en gespeeld door dorpsbewoners met een beperking.
Een initiatief van Verhalen Verbinden Platteland, in samenwerking met volgende partners:

VERRIJZENISVIERING: IGNACE COENEN

Ignace Coenen

Het was een serene en warme afscheidsviering van Ignace Coenen (31/01/22 – 18/10/2021) in zijn parochiekerk waarvoor hij vele jaren mee zorg droeg als kerkfabriekmeester. Opgegroeid tussen de twee wereldoorlogen, vroeg gaan werken in de drukkerij te Averbode, stichtte hij met Maria een groot gezin. Kinderen, klein- en achterkleinkinderen brachten een laatste innige hulde aan hun stamvader. Zijn helpende hand bij allerlei klusjes, zijn trouwe nabijheid, zijn engagement in ziekenzorg en in de parochie, het strekt tot inspiratie en navolging. Zijn levensverhaal werd verteld in de getuigenissen van de kleinkinderen en priester Renaat en in een ontroerend beeldverhaal, geprojecteerd op de schermen die sinds enige tijd ter beschikking staan in de St.-Antoniuskerk. Bijna 100, thuis omringd met de goede zorgen van zijn familie, is Nace heengegaan. We bidden dat wat waardevol was in zijn leven, verder vorm krijgt in de volgende generaties en dat Ignace de weg mag gaan van het zaad dat sterft om te leven en vrucht voort te brengen. Vanuit de parochiegemeenschap ons medeleven en gebed.

OVERLIJDEN: JOS MOONS

Jos Moons, geboren in Langdorp op 15 september 1941, overleed op 16 oktober in het Woonzorgcentrum Huize Sint Augustinus te Diest. Jos was lid van Samana.

Langs deze weg bieden wij, als parochiegemeenschap, onze christelijke deelneming aan de familie aan. Wij bidden dat Jos mag thuiskomen in Gods Vaderhuis. Dat hij eeuwige rust en vrede moge vinden bij God onze Vader, de Heer van alle leven.

LANGDORP

OKRA LANGDORP VIERT TERUG FEEST

Het bestuur van OKRA-Langdorp heeft al zijn leden uitgenodigd voor een gratis diner. Op deze manier wilden ze hun werking terug opstarten na de corona-periode.

De leden waren duidelijk blij dat er terug gefeest mocht worden. Ze waren talrijk aanwezig (90 deelnemers). Het was immers al van het kerstfeest van 2019 geleden dat ze nog eens allemaal samen gezeten hadden.

Het feest verliep traditioneel: een vriendelijk onthaal met een aperitiefje en een lekkere viergangenmenu. De voorzitter stelde de activiteitenkalender voor en stond even stil bij de overlijdens. Het gezellig samenzijn na het eten liep iets langer uit dan gewoonlijk. Er werd druk bijgepraat.

CONTACTGEGEVENS PAROCHIE EN ZONE

Algemene informatie (contactgegevens, inschrijvingen) vindt u op www.kerkinaarschot.be Meer info over onze parochie (foto's en archief) vindt u op www.sintpieterlangdorp.be

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorij, Langdorpssteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorij).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorij, Homburgstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

Vanaf 31 mei: elke maandag 10-11u in de oude pastorij, Wolfsdonk-Dorp 20, 3201 Wolfsdonk. Mensen die intenties aangevraagd hadden (vanaf 1 november 2020) en die nog niet konden uitgevoerd worden wegens Corona, kunnen hiervoor een andere datum aanvragen, hetzij door langs te komen op het secretariaat, hetzij telefonisch of per mail.

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers_jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borgh (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborgh@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

VIERINGEN

GIJMEL

Zaterdag 6 November: Eucharistieviering om 18.00 u.

- Walter Jozef en Victorina Van Aelst, Jozef en Elisa Schijns

WOLFSDONK

Zondag 7 November: Gebedsdienst om 09.00 u.

- Voor het welzijn van alle parochianen

LANGDORP

Geen vieringen

ANDERE VIERINGEN IN DE ZONE

O.-L.-Vrouw Aarschot: Zondag om 11.00 u.

Christus Koning Aarschot: Zaterdag om 18.30 u. (nieuwe regeling, in plaats van zondag)

Sint-Rochus Aarschot: Zaterdag om 17.00 u.

Sint-Cornelius Gelrode: Zaterdag om 18.30 u.

Sint-Niklaas Rillaar: Zondag om 9.30 u.

Rubriektitel

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. na de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN**Zaal Den Abt Wolfsdonk**

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

.....

invoegen afbeelding 'zaal den Abt'

F4422m44

.....

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14